

Reportáž z XLIV. letní olympiády výchovných ústavů, 22.5. –26.5.2016



Začneme od konce....

Na olympiádě, kterou pořádalo naše zařízení, jsme se celkově umístili na krásném 4. místě ze 13. zúčastněných výchovných ústavů. Kluci si jako tým odnesli jednu zlatou medaili za disciplínu Crosscountry horských kol, v jednotlivcích pak za 1. místo v téže disciplíně. Další zlatou obdrželi jako dublová dvojice v badmintonu. Zlatou medaili také získali v jednotlivcích v běhu do vrchu. Jako tým vybojovali krásnou bronzovou medaili ve štafetě na 4x100metrů. Ovšem na bodované 4. – 8. místo dosáhli ještě v devíti disciplínách, ve dvou z nich dokonce dvakrát.



Naše zařízení reprezentovali: Petr Koudelka, Zdeněk Kučera, Mikuláš Pollák, David Puchýř, Jiří Široký, René Svoboda



... a teď pěkně od začátku...

Den první

Ráno jsme my tři trenéři, maséři, ošetřovatelé a řidiči v jedné osobě M. Procházková, B. Weisová a J. Sommer, naložili celý tým čítající šest chlapců a vyrazili na atletický stadion do Bystřice nad Pernštejnem, kde se ten den udála všechna atletická klání.

Za dopoledne chlapci v různých obměnách absolvovali běhy na krátké i delší tratě, štafetový běh, vrh koulí, skok do výšky i do dálky. Už první dopoledne bylo velmi úspěšné. V běžích na 100m, 400m i 1500m se chlapci umístili velmi dobře v rozbězích, ale na lepší soupeře ve finále bohužel neměli dost sil. Přesto si 2x 4. místem a 3x 8. místem v těchto disciplínách a také 7. místem ve skoku do výšky, vysloužili velikou pochvalu a k tomu také pár bodů do celkového bodování. Ještě před odjezdem na oběd se jim podařilo výborně rozběhnout štafetový běh a třetí místo v této disciplíně bylo pro ně tedy krásnou další motivací.





Atletika byla vyčerpávající a to byl teprve začátek, protože po obědě ve školní jídelně VÚ Olešnice, jsme se vrátili zpět na místo činu, abychom se pokusili vybojovat nějaké hezké umístění v nohejbalu. To se bohužel nepodařilo, na naše reprezentanty dolehla únava po parádních výkonech.



Po večeri, která se opět konala ve školní jídelně našeho zařízení, jsme se vydali do sportovní haly VÚ bojovat o umístění ve šplhu, kde na Mikuláše Polláka čekalo po třech pokusech krásné 5. místo a s ním další cenné body.



Badmintonem prošlo naše skvělé duo Petr Koudelka a Jirka Široký naprosto bezkonkurenčně, pouze s jednou poloviční porážkou a vítězství tedy bylo zasloužené. Finálový zápas pak rozhodl rozdíl jediného bodu. Po prvním dni, který byl opravdu dlouhý, jsme všichni odcházeli po čtrnácti hodinách sportování spát ve velmi dobré náladě.



Den druhý

Na tento den byly v plánu sporty, kterých se účastnily celé šestičlenné týmy. Dopoledne jsme tak od brzkého rána, strávili šesti po sobě jdoucími zápasy v malé kopané, které hoši odehráli opět na atletickém stadionu v Bystřici nad Pernštejnem. Ze šesti zápasů jsme čtyři dokončili s kladným skóre, ovšem v součtu bodů stačily tyto výhry pouze na konečný boj o 5. a 6. místo. Finálové zápasy v malé kopané se odehrávají vždy v poslední den olympiády.



Florbalové zápasy se pak odehrávaly po celé odpoledne ve sportovní hale našeho zařízení, na ulici Hliníky v Olešnici. Stejně jako dopoledne chlapci absolvovali šest po sobě jdoucích florbalových zápasů. Tento sport byl pro ně o něco úspěšnější, proměnili pět ze šesti zápasů a ve finále pak měli možnost utkat se o třetí místo. Tento boj ale prohráli s VÚ Sedlec - Prčice s konečným skóre 2:1. Ovšem i za tuto porážku jsme posbírali cenné body do celkového bodování.

Tímto dnem, jsme ukončili veškerá klání na atletickém stadionu v Bystřici nad Pernštejnem a zbytek závodů se pro ostatní dny přesunul do Olešnice a jejího okolí.

Den třetí

Konečně jsme si mohli trochu přispat. Závodů plánované na tento den, startovaly od 9,30 hod. Téměř celý třetí den, jsme strávili u rozhledny v Olešnici, odkud dopoledne startoval přespolní běh a odpoledne závod Crosscountry horských kol.

Trasa přespolního běhu byla dlouhá asi 4 kilometry, vedla od startu u rozhledny po silnici nad hřbitov, polní cestou a silnicí ke Lhotě a okolo studánky Hastrmánky nahoru zpět k rozhledně. V tomto závodě jsme slavili úspěch krásným pátým místem a dalšími body.



Po obědě byl ze stejného místa odstartován závod Cross country horských kol, ve kterém v každém rozjezdu startoval zástupce jednoho zařízení. Týmům se pak sčítaly časy dvou nejrychlejších reprezentantů. Vyhlásování ale byli také jednotlivci. I přes počáteční peripetie, kdy se v prvním rozjezdu ztratilo na první odbočce devět z deseti závodníků a celý první rozjezd se tedy musel zrušit, protože než se všichni ztracení opět našli, uplynula celá hodina, nebo možná právě proto, chlapci dali všechno svoje naštvaní do rychlosti a síly svých nohou a mnozí z těch, kteří vystartovali v prvním neplatném rozjezdu, pak znovu jako satisfakci odstartovali v rozjezdu posledním. Stejně tak náš Petr Koudelka, který svým neuvěřitelným výkonem zajel jak nejrychlejší čas ze všech cyklistů, tak také svým nejrychlejším časem pomohl vyhrát první týmové místo.



Po večeri se pak odehrávaly zápasy ve stolním tenise, kde naši chlapci, nejspíš uchláholeni odpoledním vítězstvím, bohužel ani jednou nezabodovali.



Den poslední

Ráno, před poslední běžeckou disciplínou, jsme zjistili, že chlapci nominovanému do tohoto závodu, se předchozí den rozpadla obuv. Už jsme ani nepočítali s tím, že bychom na poslední chvíli mohli v Olešnici sehnat běžeckou obuv velikosti 46, případně kopačky, jevící se jako nejvhodnější k výběhu sjezdovky, což se skrývalo pod názvem Běh do vrchu. Ale štěstí stálo při nás a tak jsme 15 minut před startem zakoupili sálovou obuv, ve které pak David Puchýř tento závod vyhrál.



K posledním dvěma disciplínám jsme se všichni přesunuli na místní fotbalové hřiště, kde se nejprve soutěžilo v hodu oštěpem. Tato disciplína pro nás ale nebyla úspěšná, ačkoli jsme měli dvě horká želízka v ohni.



Po hodu oštěpem následovalo očekávané semifinále a finále v malé kopané. K souboji o 5. místo, se stejným soupeřem jako ve florbalu, chlapci přistoupili laxně a tak se po prvním poločase, kdy jsme prohrávali 0:2, zdálo, že zápas je prohrán. Po krátké přestávce ale hoši posbírali všechny svoje síly a ve druhém poločase dokázali stav zápasu obrátit ve svůj prospěch a semifinále nakonec vyhráli se skóre 3:2, kdy poslední rozhodující branku vsílili krátce před závěrečným hvizdem.



Pár slov na závěr...

Z olympiády si každý z našich chlapců odnesl na krku minimálně jednu medaili, za týmové úspěchy pak také dva poháry. Naší největší výhrou ovšem byla pohoda, která v týmu každý den vládla. Při přesunech na sportoviště i na oběd, panovala v autě nádherná atmosféra. Kluci po cestě vtipkovali, zpívali, celkově byli v dobré náladě a to i přesto, že se jim ne vždycky dařilo. Nemuseli jsme je přemlouvat, byli dostatečně motivováni svými úspěchy a tím že chtějí něco dokázat, vždy byli plně a zodpovědně připraveni. K jejich výborným umístěním určitě přispěla právě pozitivní nálada. My trenéři jsme je po celou dobu mohli jenom chválit. Myslím, že mohu i za svoje kolegy bez obav napsat, že jsme na celý „náš“ tým velmi hrdí.



Reportáž: Barbora Weisová a Mgr. Martina Procházková